

РЕШЕНИЕ

№ 316

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 19.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12254** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 28 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на К. К. С. от [населено място],[жк], [улица], № 52, ет. 3, ап. 8, ЕГН [ЕГН] и съдебен адрес – [населено място], [улица], чрез адв. Е. Й., срещу Решение № 328605-227 / 07. 08. 2019 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” - МВР, за отказ за изтриване на лични данни.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, тъй като престъпленията за които е осъждан се наказват с административно наказание – глоба и не е изтърпявал ефективно наказание. Сочи, че е налице противоречие в нормативната уредба. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Национална полиция” /ГДНП/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 328605-91 от 03. 05. 2019 г. по описа на ГДНП (стр. 11), К. С. е поискал да бъдат заличени лични данни от присъда по НОХД № 378 / 2003 г. по описа на КРС, с която му е наложена глоба и обществено порицание, тъй като е

реабилитиран от съда и от момента на постановяване на присъдата са изтекли почти 16 години. Към молбата са приложени копие от присъдата, копие от платежни документи за плащане на глобата и копие от свидетелство за съдимост, от което е видно реабилитацията.

По повод така подадената молба, е извършена проверка приключила със справка (стр. 39) рег. № 3286р-33380 / 25. 07. 2019 г.

Със становище до директора на ГДНП рег. № 3286р-35456 / 07. 08. 2019 г. (стр. 42), е предложено да се издаде решение, с което се отказва изтриването на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР.

С Решение № 328605-227 / 07. 08. 2019 г. на директора на ГДНП, е отказано изтриването на личните данни на К. К. С., обработвани в информационните фондове на МВР във връзка с „извършител“ по ЗМ № 822 / 25. 06. 2002 г. на РУ К. и обвързаните с него предварително производство „обвиняем“ по сл. д. № С-49 / 24. 01. 2003 г. и наказателно производство „ефективно наказание“ присъда № 378 / 2003 г. по д. № 378 / 2003 г. на РС Кюстендил. Решението е връчено на 14. 10. 2019 г.

С жалба вх. № 328600-52192 / 25. 10. 2019 г. по описа на ответника, С. е оспорил издадения акт по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт, е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗМВР, администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

Със заповед № 8121з-552 / 17. 05. 2019 г. на министъра на вътрешните работи (стр. 48), е оправомощен директора на ГДНП и зам. директорите на ГДНП да се произнасят по искания за упражняване на права, свързани със защита на личните данни, като в случая оспореното решение е издадено именно от директор на ГДНП Х. Т., поради което акта е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Съдът намира, че не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като по повод на подаденото заявление е извършена проверка и е изготвено съответното предложение. Видно е, че не се оспорва така установената от органа фактическа обстановка, като се излагат единствено доводи по отношение на приложението на закона

Оспорената в настоящото производство заповед, е издадена в съответствие с материалния закон.

Видно от подаденото от жалбоподателя заявление, същия изрично сочи, че иска да бъдат заличени лични данни, а не създадената полицейска регистрация. Възможно е неговото желание да е било заличаването на полицейската регистрация, с оглед изложените в жалбата доводи за реабилитацията му и наложеното административно наказание, но след като в заявлението се иска заличаване на лични данни, органът е обвързан със изразеното желание. Именно поради това и проверката, съответно акта, касаят заличаването на лични данни и в случая са приложими общите правила за

обработване на лични данни в информационните фондове на МВР, установени в Раздел VI на ЗМВР, чл. 24 - чл. 29 от ЗМВР, а не касае специфичното производство по чл. 68 от ЗМВР.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗМВР, за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни.

На основание чл. 26, ал. 2 от ЗМВР, сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

В тази връзка са неоснователни доводите изложени в жалбата относно приложението на разпоредби от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, тъй като съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗМВР, редът за обработване на лични данни се определя с инструкция на министъра на вътрешните работи.

В изпълнение на законовата делегация е издадена Инструкция № 8121з-1122 от 12.09.2015 г. за реда за обработка на лични данни в Министерството на вътрешните работи, както и Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

В конкретния случай не е налице нито една от предпоставките посочени в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014 г. за заличаване на лични данни. Видно от приложената присъда № 674 / 30. 05. 2003 г. по НОХД № 378 / 2003 по описа на РС Кюстендил, жалбоподателят е признат за виновен за извършено от него престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК и чл. 339, ал. 1 от НК, като му е наложено глоба в размер на 200 лв. и обществено порицание

Безспорно е, че по отношение на жалбоподателя е водено разследване, като извършител на престъпление, впоследствие е привлечен като обвиняем и се е стигнало до ефективно наказание с посочената по-горе присъда. При това положение не може и да се говори за някое от основанията за прекратяване на наказателното производство, посочени в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014 г., като освен това са неприложими и хипотезите относно наложеното наказание. В т. 6 и т. 7 от чл. 3 на същата инструкция, са предвидени възможности да заличаване ако е наложена глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието или освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а НК), каквито обаче не са налице в случая. Действително на жалбоподателя е наложена глоба (а също така обществено порицание), но същата не е на основание чл. 218б НК, нито чл. 78а от НК. Видно от присъдата, жалбоподателят е признат за виновен за извършени две престъпления от общ характер, които се наказват с лишаване от свобода, но поради превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, е определено наказание глоба и обществено порицание, което не прави деянието административно нарушение, за което да му е наложено административно наказание глоба.

От изложеното по-горе се установява, че хипотезата, в която се обработват личните данни на жалбоподателя, не попада в нито една от предвидените в чл. 3 от Инструкцията хипотези, при които могат да бъдат заличени личните данни. В този смисъл личните данни на жалбоподателя се обработват законосъобразно, за целите на

предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. В случая, разследването е проведено и приключило, при което е изпратено на съд с мнение за осъждане, проведено и съдебно производство, приключило с влязла в сила присъда, поради което не може да се говори за хипотезите на изтекли давностните срокове за провеждане на разследването. Предвид, че както ДП, така и съдебното производство са приключили, не може да се говори и за основание за прекратяване на наказателно производство, или пък за основание за налагане на административно наказание. Наказателното производство е приключило със съдебен акт, но не оправдателен такъв, а осъдителен, с влязла в сила присъда. Не е прекратено наказателното преследване, поради някоя от предвидените в закона причини, поради което необходимостта от обработване на личните данни на жалбоподателя не е отпаднала.

Жалбоподателят претендира заличаване на основание настъпила реабилитация. Това основание обаче не е предвидено никъде в изброените хипотези. Реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното. Това обаче не означава заличаване на личните данни на жалбоподателя, обработвани в информационните масиви на МВР. И това е така, тъй като, както се посочи реабилитацията не е предвидена като основание за заличаване на личните му данни. Съхраняването и обработването на личните данни на лицето, се извършва като последица от деянието, за което са снети личните данни.

С оспореният акт не е нарушен и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г., относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. С Регламента са въведени нови правила относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, но е предвидено, че тези правила не се прилагат при обработването от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително за предотвратяване и предпазване от заплахи за обществената сигурност - чл. 2, ал. 2, б. "г" от Регламента. Поради това и администраторът не е длъжен в този случай да доказва необходимостта от обработването им.

В този смисъл е Решение № 16691 от 09.12.2019 г. по адм. д. № 2825/2019 г. по описа на ВАС -V отд., Решение № 13098 от 04.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6706/2019 г., V отд. и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

По делото се направи искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, което съда с оглед изхода на спора намира за основателно, в размер определен съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. К. С., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 328605-227 / 07. 08. 2019 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” - МВР.

ОСЪЖДА К. К. С. от [населено място],[жк], [улица], № 52, ет. 3, ап. 8, ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: